

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Duch Orędownik
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Spiritus Intercessor
Kierunek studiów	Teologia kurs B
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	Jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	nauki teologiczne
Język wykładowy	Polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Ks. dr hab. Kazimierz Pek, prof. KU
---	-------------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	III, V, VII, IX	3
konwersatorium			
ćwiczenia			
laboratorium			
warsztaty			
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	W. 1 Podstawy interpretacji tekstów biblijnych W. 2 Podstawy trynitologii
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C. 1 Poznać implikacje pneumatologiczne Rz 8, 26-27
C. 2 Poznać św. Augustyna koncept teologiczny orędownictwa Ducha
C. 3 Zweryfikować teologiczne idee wstawiennictwa

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent posiada uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej w ramach teologii orędownictwa Ducha	T_W03
W_02	Absolwent zna główne trendy rozwojowe teologii systematycznej w zakresie nauki o wstawiennictwie	T_W04
W_03	Absolwent zna i rozumie w sposób uporządkowany i pogłębiony zagadnienia z zakresu teologii orędownictwa Ducha, zwłaszcza w relacji do nauki o wstawiennictwie świętych	T_W03
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi komunikować się na tematy teologiczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców oraz prowadzić debatę, zwłaszcza nad oceną nauk o wstawiennictwie Ducha	T_U02, T_U03
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest zdolny do uznawania znaczenia wiedzy teologicznej w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych w zakresie nauki o wstawiennictwie Ducha	T_K02
K_02	Absolwent jest zdolny do prawidłowego identyfikowania i rozstrzygania dylematów doktrynalnych i praktycznych wynikających z nauki o wstawiennictwie Ducha i świętych	T_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Modele teologii wstawiennictwa 2. Egzegeza i teologia Rz 8, 26-28; orędownictwo Ducha 3. List do Proby. Św. Augustyna teologia orędownictwa Ducha 4. Duch Orędownik i orędownicy. Synteza

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny	Zaliczenie ustne	Karta egzaminacyjna
W_02	Analiza tekstu	kolokwium	Karta egzaminacyjna
W_03	Analiza tekstu	dyskusja	Karta egzaminacyjna
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Studium przypadku	dyskusja	Karta egzaminacyjna
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Analiza tekstu	dyskusja	Karta egzaminacyjna
K_02	Analiza tekstu	dyskusja	Karta egzaminacyjna

VI. Kryteria oceny, wagi

1. Aktywność studentów podczas zajęć (wypowiedzi ustne, dialogi)
2. Obecność na zajęciach (dopuszczalna liczba nieobecności nieusprawiedliwionych na zajęciach w semestrze to 2)
3. Przygotowania studentów do zajęć: wybrane teksty z nauczania Kościoła i teologów.
4. Wymagania na ocenę: Ndst - student nie posiada podstawowych kryteriów wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie teologii orędowania Ducha; Dst - student opanował najbardziej fundamentalne aspekty wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie teologii orędowania Ducha; Db - student posiada na dobrym poziomie wiedzę, umiejętności i kompetencji społecznych wynikających z zakresu teologii orędowania; Bdb - student na bardzo dobrym poziomie opanował wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne w zakresie z teologii orędowania Ducha.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	45

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Augustyn, <i>List do Proby</i> (130), CESL 44, 40-77; tłumaczenie fragmentów A. Paciorek: 8, 15. 17 - 9, 18, LG IV, 318-318; 9, 18 - 10, 20, LG IV, 322-323; 11, 21 - 12, 22, LG IV, 326-327; 12, 22 - 13, 24, LG IV, 330-331; 14, 25-26, LG IV, 333-334; 14, 27 - 15, 28, LG IV, 335-336.
Comfort P. W., <i>A Commentary on the Manuscripts and Text of the New Testament</i> , Kregel Academic, 2015.
Bauernfeind O., <i>τυγάω, έντυγάω, ύπερευτυγάω, έντευζις</i> , w: G. Kittel (ed.), <i>Theological Dictionary of the New Testament</i> , t. VIII, Michican 1972, 238-245.
De Sanctis M., <i>Duch Święty Wielki Nieznany</i> , Warszawa 2019;
Eckmann A., <i>Proba, Valeria Faltonia Proba</i> , EK 16, 409-410.
Greco G., <i>Agostino d'Ipbona. Lettera 130 a Proba</i> , Acerenza 2014.
Harvey J. D., <i>Romans, Exegetical guide to the greek New Testament</i> , Nashville 2017.
Jaśkiewicz S., <i>Duch Święty jako Miłość w De Trinitate św. Augustyna</i> , „Tarnowskie Studia Teologiczne”, 37(2018)1-2, 31-46.
Laurentin R., <i>Nieznany Duch Święty</i> , Kraków 1998.
Napiórkowski S.C., <i>Duch Święty nasz orędownik?</i> , RT 60(2013)5, 15-26.
Pek K., <i>Per Spiritum ad Mariam</i> , Lublin 2000.
Rossi B., <i>L'intercessione nel tempo della fine</i> , Roma 2013.
Šipavičius L., <i>Idea wstawiennictwa w Liście do Rzymian. Filologiczno-kontekstualna analiza czasownika έντυγάω</i> (Rz 8:26-27.34; 11:2), Lublin 2021, mps Biblioteka KUL.
Literatura uzupełniająca
- Katechizm Kościoła Katolickiego, Poznań 1992.